

Βελτιστοποίηση

Ιωάννης Γ. Τσούλος

Τμήμα Πληροφορικής και τηλεπικοινωνιών
Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων

2022

Περίληψη

- 1 Η μέθοδος Differential Evolution
- 2 Η μέθοδος PSO

Ορισμοί

- 1 Είναι εξελικτική μέθοδος.
- 2 Βασίζεται σε έναν πληθυσμό από υποψήφιες λύσεις, που βελτιώνεται με την πάροδο του χρόνου.
- 3 Για να είναι αποδοτική θα πρέπει να συνδυαστεί και με μεθόδους τοπικής βελτιστοποίησης.

Βασικά στοιχεία

- 1 Στην βιβλιογραφία ο πληθυσμός των υποψηφίων λύσεων ονομάζεται πράκτορες (agents).
- 2 Το μέγεθος του πληθυσμού NP . Για το μέγεθος του πληθυσμού θα πρέπει να ισχύει $NP \geq 4$. Συνήθως $NP = 10 \times n$
- 3 Ο συντελεστής κλιμάκωσης (η και differential weight) F με $F \in [0, 2]$.
- 4 Ο συντελεστής διαστάυρωσης CR με $CR \in [0, 1]$.
- 5 Τυπικές τιμές: $F = 0.8$ $CR = 0.9$

Ο βασικός αλγόριθμος

- 1 Αρχικοποίηση όλων των παρακτόρων.
- 2 Θέσε $k=0$
- 3 Για κάθε παράκτορα $x_i, i = 1, \dots, NP$ κάνε
 - 1 Επιλογή τριών παρακτόρων a, b, c από το σύνολο των παρακτόρων. Οι επιλεχθέντες παράκτορες πρέπει να είναι διαφορετικοί μεταξύ τους.
 - 2 Επιλογή ενός τυχαίου ακεραίου $R \in [1, n]$, n είναι διάσταση του προβλήματος.
 - 3 Υπολογισμός του νέου παράκτορα $y = (y_1, y_2, \dots, y_n)$ ως εξής:
 - 1 Επιλογή τυχαίου αριθμού $r_i \in (0, 1), i = 1, \dots, n$
 - 2 Αν $r_j < CR$ ή $j = R, y_j = a_j + F \times (b_j - c_j)$, αλλιώς $y_j = x_{i,j}$
 - 4 Αν $f(y) \leq f(x_i)$ Θέσε $x_i = y$
- 4 Τέλος Επανάληψης
- 5 Θέσε $k=k+1$
- 6 Αν ισχύει το κριτήριο τερματισμού τερματισμός, αλλιώς μετάβαση στο βήμα 2.

Τροποποιήσεις

- Έχουν προταθεί αρκετές τροποποιήσεις από ερευνητές όπως Ali, Storey, Tsoulos et al.
- Σε κάποιες τροποποιήσεις απαιτείται η χρήση του tournament selection:
 - Επιλογή N ατόμων από ένα πληθυσμό με τυχαίο τρόπο
 - Διατήρηση του ατόμου που έχει την καλύτερη συναρτησιακή τιμή στον υποπληθυσμό των N ατόμων

Ο αλγόριθμος DERL

- 1 Αρχικοποίηση όλων των παρακτόρων.
- 2 Θέσε $k=0$
- 3 Εύρεση καλύτερου και χειρότερου πράκτορα x_{min} και x_{max}
- 4 Αν $|f_{max} - f_{min}| \leq \epsilon$, τερματισμός.
- 5 Για κάθε πράκτορα x_i κάνε
 - 1 Επιλογή με tournament selection του σημείου x_{tb}
 - 2 Τυχαία επιλογή δύο παρακτόρων a, b
 - 3 $\hat{x}_i = x_{tb} + F \times (a - b)$ (μετάλλαξη)
 - 4 **Υπολογισμός** του νέου πράκτορα $y = (y_1, y_2, \dots, y_n)$ ως εξής:
 - 1 Επιλογή τυχαίου αριθμού $r_j \in (0, 1)$, $j = 1, \dots, n$
 - 2 Αν $r_j < CR$ ή $j = R$, $y_j = x_{i,j} + F \times (x_{i,j} - \hat{x}_{i,j})$, αλλιώς $y_j = x_{i,j}$
 - 5 Αν $f(y) \leq f(x_i)$ Θέσε $x_i = y$
- 6 Τέλος - Επανάληψης
- 7 Θέσε $k=k+1$
- 8 Μετάβαση στο βήμα 3.

- Στον αλγόριθμο DERL μπορεί να είναι μεταβαλλόμενος ώστε να μην παράγονται σημεία με την μετάλλαξη που να είναι εκτός ορίων της συνάρτησης.
- Προτεινόμενος μηχανισμός από ALL:

$$F = \begin{cases} \max \left(l_{\min}, 1 - \left| \frac{f_{\max}}{f_{\min}} \right| \right) & , \quad \text{if} \quad \left| \frac{f_{\max}}{f_{\min}} \right| \leq 1 \\ \max \left(l_{\min}, 1 - \frac{f_{\min}}{f_{\max}} \right) & , \quad \text{otherwise} \end{cases} \quad (1)$$

Ο αλγόριθμος GENDE

- Προτάθηκε ο μηχανισμός για το differential weight:

$$F = -\frac{1}{2} + 2 \times R \quad (2)$$

- Προτάθηκε ο εξής κανόνας τερματισμού:
 - Υπολογισμός της ποσότητας

$$\delta^{(t)} = \left| \sum_{i=1}^{NP} |f_i^{(t)}| - \sum_{i=1}^{NP} |f_i^{(t-1)}| \right| \quad (3)$$

- Τερματισμός αν $\delta^{(t)} \leq \epsilon$ για μια σειρά από M επαναλήψεις
πχ $M = 20$

- 1 Στα πειραματικά αποτελέσματα χρησιμοποιήθηκε και μέθοδος τοπικής ελαχιστοποίησης μετά το τέλος της DE.
- 2 Χωρίς το κριτήριο τερματισμού υπήρξε μείωση υπολογιστικού χρόνου της τάξης 50% σε σχέση με το κριτήριο του ALI
- 3 Με το προτεινόμενο κριτήριο τερματισμού υπήρξε μείωση σε ακόμα μεγαλύτερο βαθμό.
- 4 Εναλλακτικά κανείς μπορεί να δουλέψει και πάνω στον παράγοντα CR.

Βασικά στοιχεία PSO

- 1 Βασίζεται και αυτός σε παρατήρηση της φύσης
- 2 Προσπαθεί να προσομοιώσει την κίνηση ενός σμήνους προς αναζήτηση τροφής
- 3 Εδώ τα χρωμοσώματα ονομάζονται σωματία
- 4 Κάθε σωματίο έχει τρέχουσα θέση και ταχύτητα
- 5 Χρησιμοποιείται κυρίως σε προβλήματα δεκαδικής ελαχιστοποίησης
- 6 Προτάθηκε το 1995 από τους Kennedy, Eberhart.

- 1 S τα συνολικά σωματΙΑ
- 2 $f(x)$, η καταλληλότητα κάθε σωματίου x
- 3 x_i κάθε σωματΙο του πληθυσμού
- 4 u_i η ταχύτητα κάθε σωματίου
- 5 y_i η καλύτερη θέση κάθε σωματίου στον πληθυσμό
- 6 x^b το συνολικά καλύτερο σωματΙο στον πληθυσμό

Τυπικός αλγόριθμος PSO

- 1 Για κάθε σωματίο $i = 1, \dots, S$
 - 1 Αρχικοποίηση της θέσης x_i κάθε σωματιού
 - 2 Αρχικοποίηση της ταχύτητας u_i κάθε σωματιού
 - 3 $x^b = \operatorname{argmin}(f(x)), y_i = x_i$
- 2 Μέχρι να ισχύσει ένα κριτήριο τερματισμού
- 3 Για κάθε σωματίο $i = 1, \dots, S$
 - 1 Για κάθε διάσταση $d = 1, \dots, n$
 - 1 Ενημέρωση της ταχύτητας
$$u_{i,d} = \omega u_{i,d} + r_1 (x_{i,d} - y_{i,d}) + r_2 (x_{i,d} - x_d^b)$$
 - 2 Ενημέρωση θέσης $x_{i,d} = x_{i,d} + u_{i,d}$
 - 2 Αν $f(x_i) < f(y_i), y_i = x_i$
 - 3 Αν $f(x_i) < f(x^b), x^b = x_i$

Η ποσότητα inertia ω

- 1 Είναι ποσότητα που μπορεί να είναι σταθερή ή να μεταβάλλεται
- 2 Συνήθως $\omega < 1$
- 3 Ελέγχει ποιος είναι ο ρόλος της προηγούμενης ταχύτητας στην δημιουργία της καινούριας
- 4 Παράδειγμα μεταβολής σε κάθε γενιά k :

$$\omega = \omega_{MAX} - \frac{k}{k_{MAX}} (\omega_{MAX} - \omega_{MIN})$$

- 1 Προκαλείται όταν η ταχύτητα παίρνει πολύ μεγάλες ή πολύ μικρές τιμές, και το σωματίο βγαίνει εκτός ορίων
- 2 Λύση: όρια στις αλλαγές της ταχύτητας
- 3 Λύση: απόρριψη αλλαγών στην ταχύτητα που θα οδηγήσουν σε έκρηξη
- 4 Λύση: κανονικοποίηση τιμών της ταχύτητας σε συγκεκριμένο διάστημα

Random Inertia

$$\omega_{\text{iter}} = 0.5 + \frac{r}{2} \quad (4)$$

όπου r τυχαίος αριθμός και $r \in [0, 1]$.

$$\omega_{\text{iter}} = \frac{\text{iter}_{\text{max}} - \text{iter}}{\text{iter}_{\text{max}}} (\omega_{\text{max}} - \omega_{\text{min}}) + \omega_{\text{min}} \quad (5)$$

όπου ω_{min} είναι η ελάχιστη τιμή για τον συντελεστή αδράνειας και ω_{max} είναι η μέγιστη επιτρεπτή τιμή για την αδράνεια.

Κανόνας τερματισμού ALI

- Σε κάθε επανάληψη υπολογισμός των ποσοτήτων f_{max} και f_{min}
- Τερματισμός αν $|f_{max} - f_{min}| \leq e$
- Δύσκολο να ικανοποιηθεί καθώς δεν συγκλίνουν πάντοτε μεταξύ τους αυτές οι τιμές.

- Η διακύμανση $\sigma^{(iter)}$ της ποσότητας f_{\min} υπολογίζεται σε κάθε επανάληψη $iter$.
- Αν ο αλγόριθμος δεν μπορεί να εντοπίσει μια νέα καλύτερη τιμή για την f_{\min} για μια σειρά από επαναλήψεις, τότε η μέθοδος θα πρέπει να τερματιστεί.
- Τερματισμός αν:

$$\sigma^{(iter)} \leq \frac{\sigma^{(iter_{last})}}{2} \quad (6)$$

όπου $iter_{last}$ είναι η τελευταία επανάληψη στην οποία βρέθηκε μια νέα καλύτερη τιμή για το f_{\min}

Κανόνας τερματισμού από Charilgis and Tsoulos

- Υπολογισμός της διαφοράς $\left| f_{\min}^{(k)} - f_{\min}^{(k-1)} \right|$ σε κάθε επανάληψη k .
- Αν $\left| f_{\min}^{(k)} - f_{\min}^{(k-1)} \right| \leq \epsilon$ για ένα αριθμό συνεχόμενων επαναλήψεων k_{\max} , τότε η μέθοδος τερματίζει.

Σύνοψη

- Η μέθοδος Differential Evolution
- Η μέθοδος PSO

Βιβλιογραφία I

- Βελτιστοποίηση τεχνικών συστημάτων, Άγγελος Πρωτοπαπάς, 2015, Κάλλιπος, ISBN: 978-960-603-493-0
- Καθολική βελτιστοποίηση: μέθοδοι λογισμικό και εφαρμογές, Ιωάννης Γ. Τσούλος, διδακτορική διατριβή, εθνικό αρχείο διδακτορικών διατριβών.
- Αριθμητικές μέθοδοι βελτιστοποίησης, Ισαάκ Λαγαρής, ιστοσελίδα σημειώσεων διαθέσιμη από http://www.cs.uoi.gr/~lagaris/OPT_UNDER/
- Τεχνικές βελτιστοποίησης, Γεώργιος Α. Ροβιθάκης, 2007, εκδόσεις Τζιόλα, ISBN-13: 978-960-418-141-4 .

Βιβλιογραφία II

- Μαθηματική θεωρία βελτιστοποίησης , DingZhu Du, Panos M. Pardalos, Weili Wu, 2005, Εκδόσεις Νέων Τεχνολογιών, ISBN 960-8105-79-X, ISBN-13 978-960-8105-79-9
- Boender, C.G.E., Rinnooy Kan, A.H.G. Bayesian stopping rules for multistart global optimization methods. *Mathematical Programming* 37, 59–80 (1987)
- Rinnooy Kan, A. H. G., & Timmer, G. T. (1985). The Multi Level Single Linkage Method For Unconstrained And Constrained Global Optimization (No. 2099-2018-3232).
- Ioannis G. Tsoulos, Isaac E. Lagaris, MinFinder: Locating all the local minima of a function, *Computer Physics Communications* 174, pp. 166-179, 2006.